

Algemene toelichting bij de verordening

Inleiding

Afgezien van de korte bepaling van artikel 8a van de WWB en artikel 35 c van de IOAW en IOAZ, zijn er geen nadere aanduidingen over wat nu precies in die verordening moet worden geregeld. Met deze verordening wordt invulling gegeven aan in bovenstaande artikelen gegeven opdracht om regels te stellen met betrekking tot het bestrijden van misbruik en oneigenlijk gebruik van de diverse uitkeringen. Het behoort tot beleidsvrijheid van Werk en Inkomen Lekstroom om daarin eigen beleidskeuzes te maken. In het kader van slagvaardig beleid is er voor gekozen om de verordening als kader te laten dienen en de nadere uitwerking van het beleid op te dragen aan het bestuur van Werk en Inkomen Lekstroom. De nadere uitwerking kan plaatsvinden in een handhavingsplan en door het stellen van nadere regels ten aanzien van herziening, terugvordering en verhaal. In het handhavingsplan moet worden weergegeven hoe Werk en Inkomen Lekstroom denkt zo goed mogelijk vorm te kunnen geven aan handhaving van de bestaande wet- en regelgeving.

Artikel 2 Opstellen handhavingsplan

Hoewel de wettelijke bepalingen meer gericht lijken op fraudebestrijding-sec is in deze toch gekozen voor het ruimere begrip handhaving. De term fraudebestrijding roept teveel het beeld op van repressie en genoegdoening, terwijl handhaving meer uit gaat van het bevorderen van de spontane naleving van de wet- en regelgeving. Naast repressie is in deze optiek preventie onontbeerlijk. Het is immers altijd nog beter om fraude te voorkomen.

Artikel 3 Vereisten handhavingsplan

Om het belang van een goede handhaving te onderstrepen, is in dit artikel aangegeven welke onderwerpen in het handhavingsplan op zijn minst aan bod moeten komen.

Artikel 4 tot en met 6

Dit hoofdstuk bepaalt onder andere dat WIL de ten onrechte verstrekte bijstand en uitkering terugvordert boven een nader vast te stellen bedrag. Hier wijzigt niets ten opzichte van de bestaande situatie. De toevoeging bij artikel 4, lid 1 is opgenomen omdat het daar waar het mogelijk is tot terugvordering over te gaan, niet absoluut is. Om te voorkomen dat teruggevorderd zou moeten worden in die gevallen waar een wettelijke regeling zich verzet tegen dat besluit, is de betreffende nuance opgenomen. Te denken valt aan de bepalingen over verjaringen in het Burgerlijk Wetboek of de bepalingen rond het wettelijke traject van de Wet Schuldsanering Natuurlijke Personen (WSNP). Deze opsomming is niet limitatief, en omdat toekomstige wetswijzigingen nog bepalingen kunnen toevoegen, is gekozen voor een algemene formulering.

Verhaal vindt plaats in drie situaties:

1. op onderhoudsplichtigen
2. op begiftigden (bijv. n.a.v. een schenking)
3. op nalatenschappen

Dit hoofdstuk regelt verder de wijze van incasso en de mogelijkheid om de vordering te verhogen met de kosten die verbonden zijn aan incasso alsook de wettelijke rente waarmee de vordering wordt verhoogd bij wanbetaling. De verwijzingen naar 'nader vast te stellen bedragen', 'nader te stellen regels' en een 'nadere uitwerking' in de artikelen 4, 5, en 6 doelen op een beschrijving van de beleidsregels voor terugvordering en verhaal in een aparte regeling die aan het dagelijks bestuur worden voorgelegd.

Artikel 7 en 8

In dit hoofdstuk wordt aangegeven (met verwijzing naar het beleidsplan) dat gewerkt wordt met een signaal- en/of risicogestuurde controlesystematiek.

Naar aanleiding van een signaal en/of risicoprofiel kan worden overgegaan naar een intensieve controle. Bij een intensieve controle kunnen allerlei bronnen worden genoemd die geraadpleegd kunnen worden. In principe mogen veel bronnen worden geraadpleegd (ook met in achtname van privacy), als de cliënt daarvan maar op de hoogte wordt gesteld (vroegtijdig informeren). Dat kan soms

ook achteraf. Ook moet geregeld worden welke gegevens opgeslagen worden en of de cliënt altijd inzage heeft in zijn eigen dossier (dat wat de afdeling sociale zaken van belanghebbende weet). De inhoud van artikel 6 heeft deze achtergrond.

Artikel 9 en 10

Dit hoofdstuk regelt de verlaging van de uitkering conform de Afstemmingsverordening WWB, IOAW en IOAZ en verordening bestuurlijke boete bij recidive, als belanghebbende niet aan de verplichtingen voldoet of ten onrechte bijstand of uitkering heeft ontvangen.

Daarnaast wordt aangifte van fraude gedaan bij het Openbaar Ministerie. De voorwaarden voor aangifte zullen jaarlijks worden afgestemd met het Openbaar Ministerie (Regionale Sociale Recherche).

Artikel 12 tot en met 14

Behoeven geen toelichting.